

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 5C/333/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612207594
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Rudinský
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1612207594.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Miroslavom Rudinským, v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., IČO: 45 535 108, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti odporcovi: P., štátny občan SR, zast. opatrovníčkou T. pracovníčkou Okresného súdu Malacky, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, so sídlom Petrovská 10, Skalica, zast. JUDr. Jozefom Kempom, AK so sídlom Námestie Josipa Andriča č. 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 47,80 Eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Súd **p r i p ú š ť a**, aby na strane odporcu do konania vstúpil vedľajší účastník konania a to Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42264154, so sídlom Petrovská 10, Skalica.

Súd náhradu trov konania odporcovi ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 04.07.2012 doručil navrhovateľ Okresnému súdu Malacky návrh na začatie konania, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 47,80 Eur s príslušenstvom z titulu neuhradenej zmluvnej pokuty.

Navrhovateľ v návrhu uviedol, že dňa 16.12.2011 spoločnosť Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469 ako postupca na jednej strane (ďalej len ako „právny predchodca“) a on ako postupník na strane druhej uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok uvedených v prílohe tejto zmluvy vrátane pohľadávky voči odporcovi vedenej pod referenčným číslom X.XXXXXXXX. Odporca ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa, ako poskytovateľom, v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby jeho právnym predchodcom odporcovi. Odporca sa v zmysle zmluvy o pripojení zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Povinnosťou odporcu bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve resp. v dodatku o pripojení. Účelom dojednania o zmluvnej pokuty bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane jeho právneho predchodcu, ktorá mu vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku odporcu zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s jeho právnym predchodcom. V uvedenom prípade je teda odporca sankcionovaný za to, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta vypojená z prevádzky (došlo k prerušeniu poskytovania služieb poskytovaných

prostredníctvom SIM karty). Jeho právny predchodca vystavil odporcovi faktúru č. 7905550450 na sumu 47,80 Eur. Nezaplatením faktúry v lehote splatnosti sa odporca dostal do omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pohľadávka jeho právneho predchodcu z tejto faktúry bola predmetom postúpenia. Nakoľko odporca faktúru celkom neuhradil, navrhovateľ podal návrh na súd.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa nevyjadril.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

O návrhu navrhovateľa rozhodol súd najskôr platobným rozkazom č. k. 16Ro/1248/2012-12 zo dňa 12.10.2012, ktorý však uznesením č. k. 5C/333/2015-36 zo dňa 18.03.2015 podľa § 173 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v plnom rozsahu zrušil, nakoľko sa ho nepodarilo odporcovi doručiť do vlastných rúk.

Uznesením č. k. 5C/333/2015-37 zo dňa 18.03.2015 súd v súlade s § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil odporcovi opatrovníka v osobe M. pracovníčky Okresného súdu Malacky, a to s odôvodnením, že odporca sa na adrese trvalého pobytu nezdržiava a súdu sa nepodarilo zistiť inú adresu jeho pobytu.

Dňa 20.03.2013 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42264154, ktoré prostredníctvom právneho zástupcu poukázalo na ustanovenie § 93 O.s.p. a oznámilo súdu, že vstupuje do konania z vlastného podnetu ako vedľajší účastník na strane odporcu.

Súd zároveň vyzval navrhovateľa na vyjadrenie sa k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, pričom podaním doručeným súdu dňa 14.04.2015 navrhovateľ namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania z dôvodu nepreukázania súhlasu odporcu argumentujúc novelizovaným ustanovením § 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku účinným k 1.1.2015. Podľa názoru navrhovateľa, keďže vedľajší účastník takýto súhlas odporcu nepredložil, združenie nesplnilo podmienky na vznik vedľajšieho účastníctva. Navrhovateľ teda považuje vstup vedľajšieho účastníka do konania bez súhlasu odporcu za právne neúčinný.

Súd preskúmal námietku navrhovateľa, avšak túto nepovažoval za dôvodnú. Právo vedľajšieho účastníka zúčastniť sa konania vyplýva z § 93 Občianskeho súdneho poriadku. Právo vstúpiť do konania do účinnosti zákona č. 353/2014 Z.z., ktorým bolo novelizované toto ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku nebolo v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania žiadnym spôsobom kvantitatívne obmedzené a neviazalo sa na výslovný súhlas účastníka na ktorého stranu vedľajší účastník do konania vstupuje. Až od účinnosti zákona č. 353/2014 Z.z. je podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní. V zmysle právnej zásady zákazu priamej retroaktivity nová právna úprava uznáva skutkové podstaty alebo právne skutočnosti, ktoré vznikli počas účinnosti skoršieho zákona (viď Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 3/00). V čase, keď vedľajší účastník vstúpil do konania nebolo podmienkou pre vstup vedľajšieho účastníka do konania súhlas toho, na stranu koho do konania vstúpil. Do konania teda vedľajší účastník vstúpil riadne, s plnými právnymi účinkami úkonu vstupu do konania, ktoré zostali zachované aj po účinnosti novely č. 353/2014 Z.z.. Uviedol, že aktivity spotrebiteľského združenia nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, nakoľko súd na neprijateľné zmluvné podmienky má povinnosť prihliadať ex offa, čo v praxi aj súdy robia.

Podaním doručeným súdu dňa 23.04.2015 reagoval vedľajší účastník na strane odporcu na výzvu súdu, ktorou súd žiadal vedľajšieho účastníka o vyjadrenie k návrhu na začatie konania. Navrhovateľ si uplatňuje sankciu v podobe zmluvnej pokuty za porušenie zmluvnej povinnosti vo výške 47,80 Eur, ktorej výška je nezmenená, a to bez ohľadu na skutočnosť, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Právny zástupca vedľajšieho účastníka má za to, že zmluvná pokuta v znení, v akom bola dojednaná je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá tak poškodzuje spotrebiteľa a neprimeranosť sankcie sa prejavuje osobitne v spojení s časovým aspektom, preto navrhoval návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Na základe uvedených skutočností sa súd musel vysporiadať s námietkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania, preto súd o prípustnosti rozhodoval podľa ustanovenia §93 ods. 3 O.s.p..

Podľa ustanovenia §93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa ustanovenia §93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa ustanovenia §93 ods. 3 O.s.p., do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa ustanovenia §93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

S účinnosťou od 15. 10. 2008, O.s.p. zaviedlo novú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať v konaní ako vedľajší účastníci a síce ide o ustanovenie §93 ods. 2 O.s.p.. Medzi tieto subjekty môžeme zaradiť aj právnické osoby, ktorých predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľa, pričom tento zámer zákonodarcu vyplýva aj z dôvodovej správy k ustanoveniu §93 ods. 2 O.s.p.. Citované ustanovenie nevyžaduje právny záujem právnických osôb, ktorých cieľom je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Legitimáciu na vstup tohto vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon. Z dôvodovej správy vyplýva, že je tomu tak preto, že cieľom tejto právnej úpravy bolo rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov, ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu vstupovať do konaní ako vedľajší účastníci. Oprávnenie na vstup do konania vyplýva priamo zo zákona. V prípade sporov na ochranu spotrebiteľa, preto na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Preto námietka navrhovateľa, smerujúca k vstupu vedľajšieho účastníka do tohto konania, neobstojí. Vedľajší účastník v súlade s ustanovením §93 ods. 3 O.s.p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Možnosť vstupu do konania je obmedzená len dobou trvania konania. Vedľajší účastník tak môže vstúpiť do konania kedykoľvek od momentu jeho začatia až do doby kedy sa konanie skončí. Začiatok konania je daný dňom keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu (§ 82 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ považuje za sporné, ako svoju činnosť vedľajší účastník vykonáva a v súvislosti v tým namietal právne zastúpenie vedľajšieho účastníka. Podľa ustanovenia §24 O.s.p., účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí a ktorým podľa ustanovenia §25 môže byť advokát. Súd je toho názoru, že toto právo nemožno uprieť ani vedľajšiemu účastníkovi. Preto ani námietka navrhovateľa, smerujúca k právnomu zastúpeniu vedľajšieho účastníka, neobstojí. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia §93 ods. 4 O.s.p.. Má teda v zásade právo podať odvolanie aj dovolanie a taktiež aj právo vzniesť námietku premlčania. Keďže v danej veci vstúpila do konania právnická osoba Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42264154, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv, pričom v tomto konaní ide o spotrebiteľskú vec, preto súd o námietke navrhovateľa vo vzťahu k vstupu vedľajšieho účastníka konania rozhodol tak, že námietku považoval za neopodstatnenú a vstup tohto vedľajšieho účastníka do konania pripustil.

V prejednávanej veci súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože ide o drobný spor. Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli dňa 01.10.2015.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Právny predchodca navrhovateľa uzatvoril s odporcom zmluvu o pripojení zo dňa 16.05.2008 (bez evidenčného čísla zmluvy), predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa. Odporca sa v zmluve zaviazal na využívanie služieb právneho predchodcu navrhovateľa počas 12 mesiacov, pričom pre prípad porušenia viazanosti, bola zo strany právneho predchodcu navrhovateľa v zmluve zakotvená zmluvná požiadavka v odseku 3, podľa ktorého bol odporca za porušenie 12 mesačnej viazanosti povinný uhradiť zmluvnú pokutu dohodnutú vo výške 47,79 Eur (1.440 Sk).

Z faktúry č. 7905550450 splatnej dňa 05.07.2009 súd zistil, že ňou právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporcovi zmluvnú pokutu v sume 47,80 Eur.

Z činnosti súdu je známe, že obchodná spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 35 705 019 zanikla výmazom z obchodného registra dňa 01.07.2010 v dôsledku zlúčenia s obchodnou spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469, ktorá sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2011 Slovak Telekom, a.s. ako postupca postúpil svoju pohľadávku voči odporcovi z titulu neuhradenej zmluvnej pokuty na navrhovateľa, a to dňom podpisu zmluvy.

Podľa § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona (zákon nadobudol účinnosť dňa 01.11.2011, okrem ustanovení § 42 a 44, ktoré nadobudli účinnosť dňa 01.01.2012, t. j. ide práve o ustanovenia o zmluve o poskytovaní verejných služieb a transparentnosť a uverejňovanie informácií pre užívateľa; zákon zrušil zákon č. 610/2003 Z. z.).

Podľa § 43 ods. 1 a 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov, účinného ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení (ďalej len zákon č. 610/2003 Z. z.), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Súd mal preukázané, že tvrdená pohľadávka z titulu zmluvnej pokuty vzniknutá na základe Zmluvy o pripojení bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2011 na navrhovateľa. Z dokazovania súčasne vyplýva, že faktúrou č. 7905550450 vyúčtoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi sumu 47,80 Eur z titulu zmluvnej pokuty.

Navrhovateľ svoj nárok na zaplatenie sumy 47,80 Eur odôvodnil skutkovým tvrdením, že odporca porušil svoje zmluvné povinnosti a jemu vznikol nárok na zaplatenie dojedanej zmluvnej pokuty v tejto výške. Toto svoje tvrdenie o porušení konkrétnych zmluvných povinností odporcom však navrhovateľ súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, v návrhu uviedol, že nárok na zmluvnú pokutu má v prípade nedodržania zmluvných podmienok, keď výška zmluvnej pokuty bola dohodnutá v Zmluve o pripojení. Podľa názoru súdu aj keby navrhovateľ zmluvnú pokutu s odporcom dojednal platne, zo samotnej faktúry, ktorou bola odporcovi vyúčtovaná zmluvná pokuta vyplýva, že ku dňu jej vystavenia nebol odporca na službách dlžný žiadnu sumu. Po vykonanom dokazovaní súd prišiel k záveru, že zmluvnú pokutu v sume 47,80 Eur s príslušenstvom neuplatnil navrhovateľ dôvodne. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre prípad porušenia špecifikovaných zmluvných povinností (najmä nezaplatenie ceny služieb riadne a včas počas doby viazanosti). Porušenie konkrétnych zmluvných povinností odporcom navrhovateľ súdu žiadnym spôsobom nepreukázal (samotná faktúra o vyúčtovaní zmluvnej pokuty nie je takýmto dôkazom). V konaní navrhovateľ žiadnym listinným dôkazom nepreukázal, že by odporca porušil svoje zmluvné podmienky a teda, že by nezotrval v zmluvnom vzťahu 12 mesiacov, resp. že by neplatil poplatky za služby, pričom tieto skutočnosti sú dôvodom na zamietnutie návrhu navrhovateľa.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V zmysle zásady, že vedľajší účastník „zdieľa“ osud hlavného účastníka, vedľajšiemu účastníkovi by patrila náhrada trov konania vo vzťahu k navrhovateľovi, a to podľa § 142 ods. 2 O.s.p., teda pomerne. Pri rozhodovaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd súčasne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať.

K postupu podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p. súd uvádza, že § 150 ods. 1 O.s.p. je pritom zákonným ustanovením, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania, by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdomiam. Zákon preto ustanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť k rozhodnutiu súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na toho účastníka, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnému účastníkovi a existencia výnimočnosti daného prípadu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo v určitej procesnej situácii. Tento dôvod je teda daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch (všetkých) účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy treba brať tiež

také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj účastníkov v konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2009 sp. zn. 4M Cdo 18/2008).

K dôvodom, pre ktoré súd aplikoval v danom prípade ust. § 150 O.s.p. a na základe toho vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, súd ďalej uvádza, že podstatou vstupu vedľajšieho účastníka do predmetného konania v podobe združenia na ochranu spotrebiteľa je zabezpečiť odporcovi kvalifikovanú obranu proti žalobe, keďže v danom prípade ide nepochybne o spotrebiteľa. Je nepochybné, že vedľajší účastník vstúpil do konania tzv. naslepo, nemajúc vlastne žiadne informácie o predmetnom konaní. Preto musel počítať aj s tou možnosťou, že jeho účasť v konaní (a teda aj jeho prípadné trovy) nebude nevyhnutná, napr. ak sám odporca bude schopný sa kvalifikovane brániť alebo sa sám dá zastúpiť advokátom, alebo pôjde o prípad, kedy nebude dôvod niečo namietať voči uplatnenému nároku a pod. Bez ohľadu na to, či účastník (resp. vedľajší účastník) namieta neplatnosť zmluvnej podmienky pre jej neprijateľnosť alebo namieta nekalú obchodnú praktiku, súd je povinný ex offo skúmať, či si navrhovateľ nárok uplatňuje z neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo z nekalej obchodnej praktiky. To znamená, že sám účastník ako spotrebiteľ, o ktorom sa predpokladá že je tou slabšou zmluvnou stranou, súčasne v súdnom konaní ako účastník konania môže byť pasívny alebo bez právnych znalostí, pretože súd má povinnosť poskytnúť mu ochranu vo vyššie uvedenom smere. Komplexným posúdením všetkých vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že trovy vedľajšieho účastníka nemožno považovať za účelne vynaložené trovy, nakoľko vedľajší účastník v svojom podaní argumentoval tvrdeniami o neprijateľnosti zmluvných podmienok, na ktoré však súd prihliada ex offo z úradnej povinnosti. Z toho dôvodu súd náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal vôbec.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že odporca bol v konaní úspešný, nakoľko návrh bol zamietnutý. Vzhľadom na to, že odporca si trovy konania neuplatnil, súd rozhodol, že odporca nemá nárok na náhradu trov konania proti navrhovateľovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Malacky na Krajský súd v Bratislave.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c. súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e. doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.